

И след него остава само ратноезичното „Довиждане!“, вратата в единството между младежта и студентите от цял свят, в идващите срещи.

ДЕЛХИ, 7 август (ТАСС).
От 50 години в Индия не е и
то таква силни мусонни дъ
дове, каквито паднаха тази
дина в някои райони на ст
ната. В щата Западна Бен
дия бяха наводнени 2600 кв.
площ, в една или друга ст
са пострадали 800 хиляди ду
Армейски части с моторни
оказват помощ на жителите
2000 села, отрязани от суша
Има човешки жертви.

Текст: Н. МИНКОВ
Снимки: Н. КАЧАКОВ

Снимки: Н. КАЧАКОВ

ЕСТРАДНА МУЗИКА, РЕСТОРАНТИ И ОЩЕ НЕЩО...

Средство за естетическо и идеологическо въздействие ★ Възпитава ли естрадната музика ★ Оркестри без правоспособни музиканти ★ Да помислим за бъдещите ни музикални състави!

Делът на музикалното изкуство като средство за естетическо и идеологическо въздействие върху трудещите се и младежта взема все по-широки размери. Все по-голяма става ролята и на естрадната музика, която има да решава важни проблеми. Нейното предназначение е да възпитава, а не да развлича подраствалото поколение. За съжаление обаче чрез оркестрите в заведенията за обществено хранене на територията на окръга не ползват в повечето случаи упадъчна джазова музика, "творба" на самозванци, западни композитори, виртуози и изключени стапи шлагери, "бисери" на безвкусицата и пошлостта. А тези оркестри са едни от главните фактори за обущане на естрадната, забавната и танцовата музика в гилдотите и в по-големите села на окръга.

Какво се получава в действителност?

Оркестрите в заведенията за обществено хранене се ръководят методически от специализирано бюро "Естрада", което е подчинено на... Министертвото на вътрешната търговия. Но парадоксът не свършва дотук. В дейността на оркестрите се месят и "Балкантурист", и потребителните кооперации, и други несъществени по предназначение предприятия. По следата от тази усложнена деорганизация е будкавата музика, позннатото изпълнителско майсторство на оркестрантите, незадоволителната интерпретация на самите вокални солисти. Та-

зи недомисленост, валидна за цялата страна, с цялата си сила важи и за окръга. Красноречиво доказателство за това са няколкото оркестра, оставени на самотек, чийто състави са комплетувани с оркестранти без професионална правоспособност. Такива са оркестрите на "Балкантурист" в "Мотела" (Велико Търново), в Свищов (на "Калето"), в Лясковен и в Павликени, както и в селата Долна Оряховица, Поликраище и други.

По-друго е положението при оркестрите, комплетувани със специалисти. Засага в окръга работят 11 оркестра на бюро "Естрада", чийто членове са категоризирани музиканти. С неизключително изключения тези състави общо взето задоволяват. Полагат се грижи за повишаване професионалното и артистичното майсторство на изпълнителите, оркестрите спазват репертоарния план, изпълненията им се явяват на посетителите.

Пример за подражание в това отношение дава оркестърът в представителния ресторант "Янтра" във Велико Търново. Това е един хомогенен състав в представителното заведение на "Балкантурист", с много добри творчески възможности на отделните изпълнители. Репертоарът на оркестра е богат. С голямо професионално майсторство на посетителите се поднася салонна музика, български, съветски и други чуждестранни песни и песни. Хубави думи могат да се кажат и за младежкия народен оркестър в механа "Хаджи Минчо" във Велико Търново. Тук обаче се чувстват осезателна нужда от разширяване на съвсем малобройния състав.

Гордост за Свищов е оркестърът в местния представителен ресторант "Дунав". Това е един строен ансамбъл, който дири хармонично, завладява с майсторството си изпълнение, въпреки че съставът му все още не е пълен.

Списъкът на добрите оркестри като че свършва дотук. Останалите оркестри трябва доста да поработят, да решат все още не решените редица проблеми, да задоволят нарасналите изисквания на посетителите, да отговорят на предназначението си. Често явление е в повечето от оркестрите да се слуша грубо музичиране, фалшиво изпълнение, не пеене — а викане, граничеща с истеричността темпераментност. Не са редки случаите, когато вокалите изпълнители пеят сладничаво, без искреност на преживяване, когато маниеририят и драматично, смешно подражават на допустимата при естрадното изпълнение пластичност. А красотата на една песен и подчертаване на нейната специфика става чрез хубаво пеене, чрез

хубаво музичиране, а не чрез дивашки жестове и къчления. . . В повечето от оркестрите се забелязва пагубната тенденция на подражателство, липса на самостоятелност при определяне на репертоара. Забелязва се и друго: даден оркестър е подбрал хубав репертоарен план, но планът остава в нотната папка — вечерта музикантите свирят онова, което им дойде на ум и за съжаление онова, което се "продиктува" от някои клиенти.

Една вредна тенденция се забелязва напоследък. Обхванати от чисто финансови съображения, ръководители на заведенията за обществено хранене правят всичко необходимо, за да се слобият с оркестри, без ни най-малко да ги интересуват възможностите на изпълнителите.

Един друг въпрос не е намерил своето решение. Във Велико Търново, пък и на други места в окръга, предстои да влязат в строя нови ресторанти, сладкарници и други. Би подхождало тези големи заведения за обществено хранене и за отделих да имат хубави оркестри. Но какви? Не би ли могло в сладкарницата, която ще бъде открита в представителния хотел "Етър" във Велико Търново, посетителите да слушат камерен дамски състав? Или пък в ресторанта на Окръжния кооперативен съюз да "влече" оркестър за народна музика, за възрожденски и бунтовни песни?

Друг източник за естрадна и забавна музика в заведенията за обществено хранене са музикбоксовете и магнетофоните. Те биха изиграли важна роля за естетическо и идеологическо въздействие върху посетителите, ако излъчваха подходяща музика. Но положението е напълно плачевно: музикбоксовете, които се намират в бара на "Балкантурист" във Велико Търново, да не казвам бие зареден със 136 грамофонни плочи на западни автори. В него са намерили място само 14 български плочи, 4 съветски и 6 със салонна музика. . . Почти същата картина се повтаря и в бара при "Мотела" във Велико Търново: тамонният магнетофон бълва западна естрадна и джазова музика и доста рядко българска песен или песни от страните на нашите приятели и другари. . .

Естрадната музика в заведенията за обществено хранене играе важна роля. От нея произтичат редица деликатни въпроси, които чакат правилно и конкретно решаване. В него трябва да видят своя голям дял не само вокалите изпълнители и оркестрантите, но и всички, които се грижат за правилното естетическо и идеологическо въздействие на музиката.

Николай ЛАЗАРОВ

Писмо до редакцията

ВАЖНО СРЕДИЩЕ НА ДУХОВНАТА НИ КУЛТУРА

Много са обектите за проучване във връзка с миналото на Втората българска държава с център Велико Търново. Светът лъчещ хвърли и проучването на един обект, за който твърде малко се знае.

Става дума за останките от манастирището "Св. Марко", което се намира в местността Трошана в околностите на с. Присово. Сега местността е обрасла в храсти и буренасти, които крият стени и зидове. Възрастни присовчанци-иманари неведнъж са идвали тук да копаят имане и са намирали съвещници, кандилници, плочи с надписи и други предмети, които малко са ги интересували. А това е красноречиво доказателство, че земята е съхранила ценни реликви на българщината. Това са доказателства, че манастирището е било културно оенще през XIV век.

По данни на някои историци църквата е била дълга 10 м и широка 4.50 м, а около нея са били покотите и работните помещения на монаси, преписвачи, писатели и зографи, които е поощрявал Иван Александър. Тая "света обител в място прохладно и тихо" е била важно средище на духовната ни култура. Затова се налага да започнат разкопки за проучване и консервиране на руините на този паметник на културата от времето на Втората българска държава.

Йонко Йонков
учител

След "напрегнатия бой" курсантите — танкисти от ВВУ "В. Левски", могат да прочетат последните новини от родното място. Писателката и татко, баба и дядо. А може би и...
Снимка: Тр. КАПИТАНОВ

ЧЛЕНОВЕ НА ГОЛЯМОТО СЕМЕЙСТВО

В Бонбонена фабрика при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица се състоя едно ново по рода си тържество. Около тридесет млади производственици бяха официално приети в съгворното семейство на фабриката. Дългогодишните и изтъкнати производственици Иванка Гарбатилова от лабораторния отдел, Надежда Гайдарава и Стоянка Младенова от локумния отдел разказаха за

първите стъпки от своя трудов стаж, за преодоляването на трудностите, за голямата амбиция, която са проявили при усвояване тълкостите на професията. Изказаха се и някои от младите работнички.

Накрая на новоприетите бляха връчени специални удостоверения за принадлежност към колектива на фабриката.

Ст. Градинарова

Приятели, чакаме вашите писма!

Това е обобщеното съдържание на всяко многобройните писма на съветски пионери, които се получават в нашата редакция. Приятели — така те зоват всички български деца и с трепет очакват пликчето, които ще донесат голямата радост. Пишете! Ето няколко адреса:

СССР

Белгородска област
Шебекинский район

СССР

гр. Омск — 31
поселок Ермак
Дом 17 кв. 1
Света Михайленко

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

Мизерията на милиони

Америка всякога е била страна на контрастите в икономическата, социалната, културната и всяка друга област. Когато ме питат, а това става много често, "Как живеят там, в Америка?", винаги запитвам повторно: "Коя част на Америка имате предвид?"

В географски смисъл може да се говори за различия между Далечния Юг, Средния запад, Калифорния или индустриалния Изток. В социално отношение — между "силните в света" и работническата класа, фермерите, милионите безработни, старите хора; между белите квартали и черните гета и другите жестоко експлоатирани малцинства.

Контрастите са огромни: от жалката невероятна бедност на индианските резервати до свръхразкоха на мултимилионерите, на индустриалните и финансовите магнати.

През цялата история на Америка богатите ставаха по-богати, а бедните — по-бедни и... по-многобройни.

Официалната американска статистика съобщава, че 30 милиона американци живеят под "границата на бедността". Нанстина много по-прецизни социолози на зоваха друга цифра — 50 милиона.

Но времената се менят. Сега всички тези милиони — 30 или 50 — не желаят да остават безлика статистическа маса. Показателство за това е последният поход на бедните към Вашингтон.

Тежките последици от вьетнамската война, расовите вълнения, въстанията в негърските гета заставиха много американци да осъзнаят до каква опасна граница е стигнала Америка. Най-новите статистически изследвания показваха, че 11 милиона бели семейства, 2.5 милиона небели, 1.8 милиона самотни мъже и 4.7 милиона жени живеят под минимума, необходим за човешко съществуване. При това сега Америка не е в никакъв особено период на икономическо спадане. Не! Бедността става неразделна част от американския начин на живот.

Явно негодна се оказва и широко рекламираната система на оказване помощ на нуждаещите се. Отпусканите помощи зачисляват напълно от производствено-на-

новиниците. В различните щати сумата значително варира, но навсякъде тя е извънредно мизерна. . . Чиновниците се стараят да намерят какъвто и да било предлог, за да откажат изобщо даването на помощ на нуждаещите се. В Луизиана например било отказано да се даде помощ на 20 000 майки и на техните деца под предлог, че били... самотни майки.

Бедността заплашва всички американци независимо от расата и цвета на кожата. Но негрите, порториканците, мексиканците, индианците — тези пари на американското общество, живеят при особено лоши, нечовешки условия.

Походът на бедните към Вашингтон показва оная част на Америка, която по-рано наричаха "невидима Америка". И сега на никого не е по силите да скрие цялата дълбочина на проблема за бедността в САЩ.

Бедността в Америка е особено контрастна, защото страната притежава достатъчно национално богатство, за да задоволи правото на сношен човешки живот на всички свои граждани. За да могат всички американци да живеят на приемливо средно ниво, страната трябва да изразходва "от държавния бюджет 38 милиарда долара годишно. Това представлява всички два процента от националния доход и само 20 на сто от разходите за военни нужди.

Но "мръсната война" на САЩ във Виетнам, която се води в интерес на монополите, слага край на всички надежди. Печалобитна магнатите растат и те нитога няма да се откажат доброволно от своите богатства.

Милиони гладуват, но в днешна Америка управляват група богаташи. През май списание "Форчун" писа: "В САЩ има 153 души, състоянието на които надхвърля 100 милиона долара."

И така богатите тлъстят, бедняците стават още по-бедни, а те стават не само по-бедни, а и по-мърдри. И повече не желаят да бъдат безропотни жертви. Те искат радикални промени в американското общество.

Чарлз ДОЙЛ
известен английски автор, дългогодишен кореспондент в САЩ и добър познавач на американската действителност
ИЗ В. "МОРНИНГ СТАР"

БОРБАТА ЗА ТРЕЗВЕНОСТ — ДЕЛО НА ВСИЧКИ

Окръжният комитет за трезвеност съвместно с държавен контрол, с отел "Търговия" при Окръжния Градския народен съвет наредиха конкретни мероприятия за изпълнение наредбата на Министерството на вътрешната търговия от 2 ноември 1967 г. Към Окръжния комитет за трезвеност са изградени две комисии, които извършват проверки на хранителните заведения.

Във Велико Търново работниците от хранителните заведения са запознати общо взето добре с нач редбата и изискванията. Всички, определени в папата на Окръжния народен съвет отел "Търговия", сладкарница в града не продават спиртни напитки и цигари.

Наред със спазването на наредбата в някои заведения, като при аа тогарата във Велико Търново, се продават спиртни напитки. Така е на павилиона в болницата, където се продават бира и цигари. Комисията замина отел "Търговия" при Градския народен съвет с тези въпроси и препоръка наредбата да се спазва най-строго. Това важи най-вече за тези даяки и булки, които са в близост до 200 метра с учебни заведения.

Цялата наша общественост, комсомолските организации, Отечественият фронт, профсъюзите следва да разгръщат широка разяснителна и пропагандна работа, да се изяснят беседи и доклади на здравна тематика, да се води борба срещу алкохолизма и тютюнопушенето. Да се пропагандира все повече употребата на безалкохолни напитки и плодови сокове.

Г. Василев

УНГАРСКА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

В един от най-добрите кооперативи

Шандор Берки е председател на кооператива Мезеслаш. В миналото син на ратай, той стои начело на това стопанство вече 10 години. Кооперативът е един от най-добрите в областта. Хората са истински стопани на земята. Прилежно се грижат за нея, получават богати добиви. От всеки декар ежегодно получават по 300 кг пшеница и 300 кг царевича. В кооператива е застъпено и животновъдството. Благодарение на доброто стопанисване, доходът на всеки член на стопанството е средно 23 000 форинта годишно. Тези показатели говорят, че някогашното бедно село се е превърнало в богато село. Тук са построени нови просторни къщи. А там, където някога е бил помещическият чифлик, сега се извисява зданието на клуба.

Шандор Берки обича конете. Когато стана председател на кооператива, той предложи да отглеждат коне.

— В кооператива има трактори, машини. Защо ви са коне? — казаха му от района.

Шандор Берки не се съгласи, уверявайки, че конете в стопанството не са излишни. — Селски романтик — заявиха някои.

На това Шандор отговори: — Аз обичам конете, но работата не е само в моята лична привързаност към тях. Те са нужни на стопанството.

Той спечели двубоя. Който е бил в кооператива, той разбира се, не един път е срещал немски, швейцарски, английски търговци. Ние бяхме свистели, когато за един кон заплата на кооператива 70 000 форинта. За тази цена може

да се купи "Москвич".

— Сега вече никой не смята излизаното отглеждането на коне — говори Шандор, усмихвайки се. Имам си замисъл. . . Замисъл на председателя. . .

В Цехом кооперативното стопанство е по-добро, но председател иска да използва и неизползуваните досега земи, поляни, пасища. Разбира се, грижи ще има много: за торење, за обработка на земята. Но нищо, нали никогата няма да се отървеш от грижи — каквито и работа да вършиш. И Шандор смело се захваща да изпълни своя замисъл. Председателят мисли по държавнически: всеки декар поляни — това са стотици глави добитък. Значи ще има повече месо, мляко. Какво да се каже, добър стопанин!

Много работа има той. Но Шандор Берки намери време да завърши селскостопанския институт. А отиде ли човек при него с какъвто и да е въпрос или предложение — внимателно ще го изслуша, ще го помгне.

Шандор Берки е на 40 години. Пълнен е с енергия. Той има открит и проинаителен поглед, умно и винаги загрижено лице. Той е жив и приятен събеседник.

— Работим много — казва Шандор. — Но хората не се оплакват от трудностите. Главното, за което се грижат — това е повишаване на добивите.

— С кого се съревновавате?

— С кооператива, чийто председател е Имре Каполи — казва Шандор.

С Имре Каполи са приятели от детинство. Той е опитен "спьерник". Вил е секретар на

Комитета за унгаро-съветска дружба.

... Излязохме с Шандор Берки на двора. Пред нас на полето обядваха конете.

— Юнаци! — каза председателят за момчетата. — Извинете, там ме чакат.

Разделихме се, като си стиснахме дружески ръцете.

Бела БАНИС

МНОГОФАКТОРНО ФОРМИРАНЕ НА РАБОТНАТА ЗАПЛАТА В ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“

БОГАТ ПЛОД В ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ И ЛОЗЯТА

Овощните градини и лозята на ТКЗС — Полски Тръмбеш са отрупани с плод. В тазгодишната не особено щедра година те са голяма надежда за кооператорите. Особено богата е плодотата и гроздовата реколта в Раданово.

Беритбата на грозде от сорта „Перла“ там започна в края на юни. Предадени бяха 4 т за износ в социалистическите страни и 2 — за вътрешния пазар. От първото бране на „Шария“ през юли 11 т бяха подготвени за износ, а 35 т за страната. В края на юли започна беритбата и на прасковите. Многото грижи, които специализираната лозаро-овощарска бригада на Иван Александров положи за прасковените насаждения — торене, обилно напояване, резитба, се отразиха благоприятно върху качеството на плодовете. За един-два дни бяха манипулирани около 15 т плодове, от които 7 за износ. Всеки ден в овощната градина се подготвят средно по 10 тона. От 500 дка са планирани 375 т праскови, но вероятно ще бъдат не по-малко от 400 тона.

Това е още началото на кампанията за прибирането на плодотата и гроздовата реколта, но вече се отличиха зената на Йонка Шишманова, Пена Караванова и Димитър Личев. Добрата организация и редовното транспортиране на плодовете са предпоставка за бързо прибиране на реколтата. Още в първите дни в помощ на кооператорите от Раданово дойдоха 1 бригада от Климентово и 2 зена от Орловец. Застрадуването поради ускореното зреење на гроздето ще бъдат преодолени именно с такова гъвкаво опериране с работната ръка.

М. Цонев

СЪСТЕЗАНИЕ НА МАЙСТОРИТЕ НА КОРМИЛОТО

В неделя преди обед се състоя състезание на младите шофьори от ДАП — Горна Оряховица.

Участнуваха 20 души, претенденти за званието „Майстори на кормилото“. Първите три места заеха Стоян Стоев с товарна кола „Шкода“, Пенчо Йорданов с товарна кола „Прага“ и Величко Трифонов с товарна кола „ГАЗ — 51“.

На първенците бяха раздадени награди. Те ще представят големия колектив на горнооряховските работници в ДАП на окръжните състезания по професии — за шофьори, които ще се състоят към средата на този месец.

Група от икономисти и технически специалисти, разработва факторите, които според изискванията на 44-то постановление следва да формират работната заплата на различните категории работници, инженерно-технически работници и служители в ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново. Прието беше съотношението между двата фонда да бъде 90:10 в полза на нормативния фонд работна заплата. Решени са от фонда „Допълнително материално стимулиране“ да се издават и награди на първенците в социалистическото съревнувание.

За различните групи работници бяха определени различни изисквания. Например на първо място за селските работници бе заложено използване на производствените машини по календарно време, т. е. всяка ткачка или предачка, като изпълни

нормите на всяка една машина, получава за това определен процент премия. За онези работници, които работят на планово задание, бяха предвидени и действуват вече такива фактори, които да ги мобилизират да изпълняват производствените си задачи не само по количество, но и по-качествено. В отдела за скробане на основите (един възлов производствен процес в ткачния пех) за изпълнение на плановете задание се определя 10 на сто към тарифната заплата, за 100 на сто качество на работа — нови 10 на сто и за изпълнение на задълженията си без грешки и пропуски в работата си — 15 на сто. Така от три-

те фактора на тази категория работници се формира 35 на сто допълнително заплащане към тарифната заплата, което всеки месец прави 29 лв. допълнително трудово възнаграждение.

По аналогия за всяка една категория се разработваха такива фактори, които да допринасят в най-голяма степен за използването на машините, пестейте на суровините и др.

Със същата сериозност групата се отнесе и към факторите, които имат отрицателно влияние върху заплата. За всяка категория работници се предвидиха наказателни фактори. Ето един пример: ако работниците от отдела „Батаж“ не спазват темпото на вилките и степента на разработка на памука при „питателите“, техният процент на премия от положителните фактори се намалява с 4 на сто.

Работната група се отнесе с чувство на отговорност при разработването на условията, формирани работната заплата на изпълнителския технически кадар. За да се стимулира по-доброто качество на продукцията в ткачния пех, се заложиха за всеки един процент преизпълнение премията от 3 процента, за изпълнение плана по обем на секцията — 8 на сто при автоматичните и т. н. Голямо внимание бе отделено на факторите, които ще формират работната заплата и на инженерите, средните техници и другите специалисти от цеховете и управлението, без тези от първа група ръководни кадри, за които факторите се определят от Обединението.

Така изградената наредба за многофакторно формиране на работната заплата съдържа хитро изградена система от проверки. През периода на приложението й намериха точно и ясно излиза всички заложени фактори в нея. Така например секционните майстори, които отначало разбиха и преизпълниха всички показатели, предвидени в наредбата, вълнуха високи премиялни възнаграждения. Има и такива, които не изпълниха плана си по обем и според нея получиха само 50 на сто от полагащите им се премии по основните фактори. Иначе точно и конкретно приложението и наказателните фактори през този период. Към ръководителите на трудовата дисциплина многофакторното формиране на работната заплата действат с всичката си отрицателна сила.

Благодарение на творческия подход при решаването на въпросите, свързани с материалното стимулиране, чрез определяне на възможно най-точни фактори, които да допринасят за подобряване на работната заплата и на началните фактори, колективът върхука трудните, които имаше да преодолява, изпълни добре плана за първото полугодие по всички показатели. Оценявайки досегашните резултати от прилагането на разработената наредба за работната заплата и нейното многофакторно формиране, заводските ръководства през последните дни на юни работиха сериозно за нейното доусъвършенстване, подсилване на редица фактори, които имат сега решаващо значение за проследяването като обема, използването на машините и др. На редица категории се завишават процентите по различните фактори, с което те се стимулират още повече. Така например на работниците от батажа и в дариците премията по фактора „Изпълнение плана на цеха“ нараства от 8 на сто до 15 на сто и др.

Ръководството на предприятието и заводските ръководства да работят за подобряване на многофакторното заплащане с оглед то да изиграе напълно определена му роля,

Николина Петкова от Драгичево има заработени повече от 130 стъпчета дни, а е вече на 64 години. В дните на ранния гроздобер тя е една от първите сред бригадата.

См. Н. КАЧАКОВ

С ГРИЖА ЗА ЗИМАТА

Един от въпросите, който сега най-много вълнува не само жителите, а и ръководството на ТКЗС — Овча могила, е да се прибере колкото се може повече фураж. В изхранването на животните през зимата ще има много затруднения, някои от които могат да се преодолеят, ако сега се прояви необходимата загриженост.

Листниковият фураж е отлична храна за овцете през зимните дни. Горите в района на стопанството обаче са оскупили. От тях трудно може да се осигури нужното количество. Затова вниманието бе насочено към дърветата край реката и деретата, предимно каваци. Старческото звено към бригадата на Цветан Савов започна добиването на листник от тях. Обилната листникова маса се извозва с ремаркета в овиефермите, където след изсушаването й ще бъде складирана.

Овчарите са доволни от оказаната им помощ и са благодарни на възрастните кооператори за осигуряния резервен фураж, с който изхранването на овцете ще бъде облекчено.

П. Панчев

ЗАКУСВАЛНЯ ЗА ПРИМЕР

През последните години едно от най-добрите заведения за обществено хранене към ГТП „Здрава храна“ — Горна Оряховица е закусвалня „Здрава“. От чистотата и реда в нея са доволни както санитарно-санитарните органи, така и стотиците й клиенти. Многобройните посетители се радват на богатите асортименти закуски, внимателното и радушно обслужване от Стефка Кръстева, Мария Христова и др.

За образцовата работа на майстор-готвача Иван Йорданов, Тодорка Златева, Пенка Михайлова и Гица Богданова говорят добрите впечатления, вписани в книгата за похвали и препоръки, както и редовното преизпълнение на плана по стокооборота.

Н. Топузанов

Всекидневието на един колектив

„Добрите стопани си личат от пътята врата“. Тази поговорка подхожда много за колектива от отдела за разфасовка на захар-кристал при Държавния захарен завод в Горна Оряховица. Влезете ли в светлото помещение, не може да не ви зарадва уютността и чистотата в него. Нито един излизан предмет, нито един отпадък.

Отекорото се появи кът с цветя и табло с личните и колективните обещания на отдела. Основната производствена единица е машината, заемаша почти половината от помещението. Тя влиза шум, но и върши огромна работа. Сама изработва книжките кесийки, дозира захарта в тях, запечатва ги и после, вече готови, заминават по транспортната лента. Накрая пак автоматично се пакетират по 20 бройки и отминават навътре към складовете. Хората само я обслужват. Но най-главното им задължение е да я поддържат и почистват редовно. Отстранени бяха и най-малките

те източници, от които идваха повредите.

— Нашият девиз е „Да поддържаме машината, а тя да ни слуша!“ — каза ръководителят на отдела Иван Сыраков. Не са излизали тук няколко души и за този амбициозен човек. Откакто е в отдела, работата се подобри. Той не отминава и най-добрите фактори, стигащи производството. По професия е техник и тази сложна машина го увлече, сякаш се е всекидневието, а това амбициозно и ентусиазиран и целия колектив. Потресени бяха начини за печелене на минути и секунди. По-рано всекидневното почистване на машината ставаше за един час, а сега за половин, като се прилага най-добрата организация на работа. Другата половина от часа се използва за производство и от това се печели по 6 тона повече продукция за 24 часа. А ето какво разказва производственичката Анака Шилкова — посетилка на званието „Най-добър в професията“:

— По-рано около машината се засираваше със захар. Това ни тормозеше, защото губехме много време за събирането й и връщането й за преработка. А ето вижте колко чисто е сега около нея! — И тя с нескрита гордост посочи към машината.

От началото на тази година колективът започна да използва за почивка неделните дни, въпреки че работи на три смени. Мнозина се съмияваха, че това ще се отрази лошо върху изпълнението на плана. Но се излягаха. Среднодневното производство по смените сега не спада от 30 тона при график 27 или месечният пан се изпълнява 110 на сто.

Използването за почивка на неделния ден помогна на колектива за още по-голямото му обличаване. Вече два пъти работниците дойдоха за обмяна на опит в отдела за разфасовка в Захарната фабрика в Русе. А неотдавна за добра работа колективът беше награден с тридневна екскурзия из страната. Гостува на Захарната фабрика в село Левиня, посети историческия Мадарски конник, Варна. . . Хубавите постижения вдъхват още по-голям ентусиазъм.

Ст. ГРАДИНАРОВА

ХУБАВИ ВЕСТИ ОТ СВИЩОВ

Колективът на пристанището в Свищов през изминалия период постигна един от най-големите си успехи през последните месеци. Един обзаведен тон товарен струна на пристанището 0.52 тона. Такава висока цена в досегашната му практика не е отбелязвана.

Това е основа за по-достойното посрещане на 25-та годишнина на Сво бодата.

През последния ден на юли плодотата на ДКК „Република“ бяха буквално задържани от непрекъснатия приток на зеленчуци, предимно домати и пипер.

Това в помощ на производствените колективи са включили цялостен административно-технически персонал. В края на трудовия ден беше отсечено, че са обработени над 25 тона пиперки.

Д. Любенова

ДИП „Първи май“ — Велико Търново

ТЪРСИ

работници за производството.

Заплащане съгласно сделно-разредната система.

Справка в предприятието.

2-2

Градски промишлен комбинат

— Велико Търново

ТЪРСИ

Шлосери от I до VI разред

Стругари от III до V разред

Шофьори — 2, от които I — II клас и I — III клас.

На семейните шофьори предприятието осигурява подходяща работа и за другарите им.

Справка: зав. „Личен състав“.

КУПУВАМ етаж, апартамент, надстройка.

Справка: тел. 61-14, Кирова.

ПРОДАВАМ лека кола „Волга“ — Габрово, ул. „Никола Войнешки“ № 2, Койчо Георгиев.

ДП „ТРАНСПРЕД“ — КЛОН ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

да назначи на постоянна работа:

1. Работници за товаро-разтоварна работа на гара Велико Търново — 10

2. Монтьори за сервизната работилница — 3

3. Стругар — 1.

На същите се осигуряват безплатни билети по БДЖ, бекярска квартира и стол.

Справка: в Управлението на клона, ул. „Хр. Ботев“ № 86, тел. 23-38 и 37-58.

4-1

ДСО „Пътни строежи“ —

район Велико Търново

ТЪРСИ

технически ръководители.

Справка: телефон 61-14. Отдел „Бит и работна ръка“ — Велико Търново.

3-1

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

има следните вакантни длъжности:

СЧЕТОВОДИТЕЛИ — 3 — с практика

ПЛАНОВИК — 1.

Заплата по щата. Справки: тел. 4-60-71, гл.

счетоводител.

3-2

ОСП „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ —

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СЪОБЩАВА

че от 1. VIII. 1968 г. отчитането на водомерите, облагането и събирането на таксите „вода-канал“ от предприятия, учреждения и организации ще се извършва направо от органи на предприятието ни.

Неплатените в срок такси „вода-канал“ ще се начисляват с лихва по 0.05 процента за всеки просрочен ден.

Съгласно окръжно № 1108 от 23. VII. 1968 г. на МАВ съгласувано с МФ — София недоплатените (неплатените в срок такси) ще се събират от предприятието ни по реда на Наредбата за събиране на държавните вземания.

ГП „ХЛЕБНА ПРОМИШЛЕННОСТ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

автомонтьори.

Заплащане — според разреда.

Справка: тел. 40-44

Завод за

автоматични везни

— Лясковец

ТЪРСИ

ученици-монтьори на телгостроителни уреди.

Справка: „Личен състав“

САЩ и мирът в Югоизточна Азия

„Как да се постигне мир в Югоизточна Азия?“. Този въпрос прозвуча от устата на държавния секретар на САЩ Ръск на пресконференцията във Вашингтон на 30 юли. С него той се опита да покаже, че американското правителство не по малко е заето да търси отговор на този въпрос, отколкото останалите американци, за които той стана главен въпрос в предизборната кампания.

Обаче съвпада ли изразената загриженост с готовността на Вашингтон да направи решаваща стъпка към мир във Виетнам? Изказването на Ръск на тази пресконференция, че САЩ не възмездяват да ограничат бомбардировките над Северен Виетнам отново показва същността на американската политика. Моето впечатление е, че ръководството на САЩ, изповядващо пред основните искания на обикновените американци, фактически тръгна по пътя на укрепване позициите на онези, които в хода на предизборната кампания се обявиха за по-нататъшното засилване на военните усилия, а не на онези, които предлагат търсене на политически формули, отговарящи на истинския характер на проблема за Южен Виетнам.

Нужни са реални доказателства, че САЩ желаят сериозно мирни преговори. Прекратяването на бомбардировките би било най-доброто доказателство за това. Обаче държавният департамент както и преди е способен само с поразителна бързина да отклонява всички доводи в полза на тази стъпка. Ръск побърза да заяви, че той не вижда нищо благоприятно в намаляване на военната активност в Южен Виетнам. Представителите на САЩ на официалните разговори в Париж продължават да настояват за „взаимност“.

Изяснява се потрешно разбиране на ролята на Националния фронт за освобождение и на неговите съюзници в Южен Виетнам. Към това разбиране се стремят да се доближат и някои политични, които подготвят нови платформи за предизборната кампания. Обаче официалното ръководство се опитва, както това беше направено на срещата с „президента“ Тхю в Хонолулу, всеотдайно да галванизира марionетната армия и да поддържа терора против всички хора и организации в Южен Виетнам, които не се примиряват с чуждата воля.

Швейцарският вестник „Трибюн дьо Лозан“ справедливо посочва, че докато повече от 60 процента от южновиетнамската територия се намира под контрола на Националния фронт за освобождение и докато фактите всекидневно говорят за неговата боепригодност и изумителен боев дух, сайгонските власти твърдят, че да водят с него преговори по въпроса за прекратяване на военните действия означавало „да попаднат в капан“. Сайгонските ръководители и някои американски дейци и днес все още мислят, че е достатъчно да отричат действителността, за да пресекат тя да съществува. Това е една от основните причини за продължаване на войната.

Ультимативният тон на последните изказвания на държавния

секретар Ръск означава ли, че Вашингтон е готов открито да признае своята незаинтересованост от успеха на официалните разговори в Париж и че окончателно е надделял курсът на „война до победен край“? Този въпрос неволно възниква като гледна точка как ястребите точат войнствено ноктите си на върха на Вашингтонския капитал. Но може ли Америка и за в бъдеще да си позволи разкоша да вижда положението на нещата едностранично с око на ястребите — този е въпросът, на който широките маси, обявяващи се в решителния етап на борбата за нова политика, казват все по-категорично „не“.

СП. БЕГЛОВ
Агенция „НОВОСТИ“

Новата и старата красота ...

ЕДНА ОБИЧ, НА КОЯТО ЩЕ ОСТАНА ВЯРНА ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ ★ НЕКА НАД ТОЗИ ЧУДЕСЕН ГРАД ГРЕЕ ВИАНИ ЧИСТО, БЕЗДЪННО, МИРНО НЕБЕ ★ СРЕД ПЪСТРИТЕ БЪЛГАРСКИ ГРЪНЦИ НЕ СЛАГАТЕ ВНОСНИ КУПИ!

Въпросът ми е кратък и съвсем журналистически:

— Какви са впечатленията Ви от нашия град?

Утте Волф е съвсем млада, но учи трета година графика в Дрезден. Това е първото й пътуване в чужбина и както признава със смях — първото интервю в живота й:

— Затруднявате ме — казва тя. — Просто не намирам думи за чувствата, които породи у мен срещата с Велико Търново. На него аз гледам като художник. Това е един истински град-чудо! Папката ми със скици натежа. С лентата на фотоапарата си откраднах много красота и съгънц от вашия град — много приказни, тесни улички, неповторими къщи с дървени тераси и много цветя. ... Трябва да Ви уверя, че възхищението ми от Велико Търново ще намери израз в моята първа самостоятелна изложба и че това ще бъде една обич, на която ще остана вярна през целия си живот.

— За това можем само да Ви благодарим. Но може би има неща, които са Ви направили лошо впечатление? Разкажете и за тях.

Утте се смее:

— Забелязвам, че когато се фотографират вашите младежи, някои шегобийци вдигат ръка и правят „уши“ зад главата на другаря си. Това е хубава шега, въпреки че някои се сърдят и гонят шегобийците. Когато правех снимки на града ви от Царевец, имах чувството, че някой прави такива „уши“ зад прелестния пейзаж на стария град. Това бе някаква модерна сграда в далечината. И съжалих, че не мога да прогоня шегобиеца. Ще ми се сърдят ли Вашите съграждани, ако нарисувам този пейзаж без „уши“?

Въпросът й ме смушаваша. И отговорих:

— Нарисувайте го така, как то сърцето Ви подсказва!

— Казвам се Голубчиков Евгений, дошъл съм от Урал, преподавам история — това е, което мога да кажа за себе си. А за Вашия град ми е трудно да говоря. Трябваше да вземете интервю от някой поет.

— Защо? — противя се аз. — Един историк също би казал интересни неща за Велико Търново.

— Но аз вървя сега по този калдъръм не като историк. Гледам улица „Гурко“ с очите на един далечен внук, който иска да мине по пътя на своя пралядо.

— Това е много интересно, разкажете.

— Нищо особено. Преди повече от 80 години моят пралядо е минал с руските войски оттук и оставил костите си при Стара Загора. Дори не научил, че по това време му се родил син.

Над нас се разтваря прозорец и млад, щастлив глас запява „Как ми е достъпно“.

Гостът от Урал се усмихна:

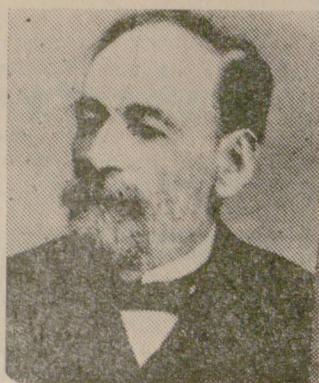
— Чуден народ сте вие. Толкова руски песни чувам тук и си мисля, че за такъв брат си народ се тръгва дори и на смърт.

— Другарю Голубчиков, еподелете все пак някои впечатления от града — хубави и лоши!

— Да почнем с лошото. Лошо е, че няма вода. Да си призная, дори и сега мечтая за чаша прозрачна, студена вода. Но нека кажем — туристите са привикнали! Поважно е, че тук човек има какво да види и какво да за-

ПОДВИГЪТ НА РОДОЛЮБЕЦА

140 години от рождението на Христо Г. Данов

Името и делото на родолюбеца Христо Г. Данов е тясно свързано с епохата на нашето Възраждане. Сега ние можем спокойно да го наречем патриарх на българското книгоиздаване, национален просветител, будител. Историята справедливо му е отделила място редом с онези големи умове, които в трагичната нощ на османското робство коваха българската книжнина и просвета. Запалваха по тъмния небосклон на родното небе българските слънца на родолюбие.

Христо Г. Данов е роден през 1828 година в град Кисуря. И „сестрините“ на университетите си преминава не в просторни аудитории, а в килийните училища на Кисуря, Панагюрище, Пловдив и най-вече в Коприщица, където учител му е Найдено Геров. Само след три години учение при Геров, Христо Г. Данов вече сам посма по стръмна-

та пътека на народното апостолство, от отваря първите килийни училища, които по-късно ще бъдат наречени „български училища“. И в тези училища ни представя за учител да бъде поборно всяко онова, което Христо Г. Данов е правил в Стрелча и особено в Перущица. Денем той учи децата на четмо и писмо, а вечер и в неделата — бащите и майките им — на история и география. Той пръв в Перущица въвежда модерната система на обучение, неговата грижа е новото училище в селото, сградата на което и досега се сдържва от всички Данови училища.

За начало на неговото книгоиздаване и за рождена дата на българското книгоиздаване въобще можем да приемем 1855 година, когато Данов отпечатва в Белград малкото календарче „Староланниче“. От 1858 година той вече преустановява напълно учителството и се отдава на издателска дейност. Има нещо много мило и трогателно в това мислително „ходене по мъките“ на българския книжар Христо Г. Данов. Той сам превежда, сам коригира, печата, а сетне тръгва по четирите посоки на поробената татковина, за да продава „стоката си“, за да търси лумналите отбечки на събужданото българско съзнание. Търси изворите на онези жажди, които не поведо народа ни към върховете на познанието и просветата. В Пловдив се ражда първото предприятие за издаване и разпространение на български книги — Христо Г. Данов и Сие“ с клонове в Русе и Велес. И сега историците са категорични — учебниците, издавани от Христо Г. Данов — до смъртта му 1890 — са епоха в биографията на нашата учебническа книжнина. Трудно е това да се окаже само като обикновена просветителска дейност, като обикновена заслуга пред българската култура. Това е истински подвиг, блестящ пример за чиста патриотизъм на един искрен родолюбец. Забележителен е още един факт — през 1863 година, когато в освободеното вече Сръбско княжество още не са издавани учебни пособия и атласи, благодарение на Христо Г. Данов училищата в робска България са разполагали с модерни учебни карти, с точни географски атласи.

Значението на този наш възрожденец едва ли би намалало, ако дейността му свършаваше до тук. Но Христо Г. Данов е и писател. Той е автор на многобройни статии по различни въпроси от бита и възпитанието на нашия народ. Удивителен е този широк диапазон от въпроси, които го вънхуват — от времето до алкохола до необходимостта от откриване на висше училище в България, от грижите по отглеждането на малките деца до обекта на жената и модата. И всичко, написано от него, се отличава с искрена публицистичност, с убедителна аргументация.

Още не е заглъхнал тропотът от копитата на освободителите по пловдивските калдъръми и Данов започва да издава първия български следосвобожденски вестник „Маршан“. В спод-

ДРУГАРСКА СРЕЩА С ПРАТЕНИЦИ НА РУМЪНИЯ

В. ГЕНОВА

Още през месец март тази година Подготвителният комитет на IX световен фестивал на младежта и студентите ни предложи да поемем шефство над румънския баскетболен отбор — жени.

Заводският комитет на Комсомола разгледа предложението на Подготвителния комитет и реши да го приеме. Отдалеч започнахме да се готвим за тази голяма, възбуждаща съвещание. Подготвихме албум със снимки от завода, за да запознаем гостите с трудовите успехи, постигнати от многобройния заводски колектив. За всички участници от отбора подготвихме подаръци.

На 29 юли т. г. представителите от Заводския партиен комитет и Заводския комитет на Комсомола заминаха за столицата на IX световен фестивал — София. На 31 юли в спортната зала „Сливница“ се състоя срещата ни с румънските девойки. Те останаха изненадани и много доволни от поднесените им подаръци. Благодариха ни за топли думи и вниманието. Разделихме се с думите: „Вечна дружба! Мир! Солидарност!“

Ив. Кулев

НА ПОСЛЕДНИЯ ЗАВОИ

В апартаментите разкошни живеят като във дворци, до село бягаме за кошици и бързае като крадци.

Прегърбени и беловласи до рейса ни изпращат те и шепне мама: — Пак ела си... и стиска двете ми ръце.

И детството ми босоного от всеки вир и рид крещи и чувам как ме сди строго: — Беглец, беглец си бил и ти!

И къщичката на баира се мерне... Сетния завой... Лети шофьорът, не разбира как някой в мене вика: „Стой!“

Недей ми люлката отгързва! При старците ме остави! Свирука той, Колата бърза, а мен сърцето ми кърви...

Христо МЕДНИКАРОВ

ЕЛЕГАНТНАТА ЖЕНА НЕ БЯГА ОТ СЕБЕ СИ ...

В езика на модата стилът означава начин на изразяване, но със средствата на облеклото — характер, вкус, мироглед. Чрез него се изразяваме ярко и умерено, дръзко или скромно, модно или класически, с други думи — изявяваме себе си. „Модата е колективно творчество“, е пи сала съветската изкуствоведка Крючкова. „Модата е масово приобщавае към творчеството на художника, сътрудничество с него“. Човекът, за когото художникът е създал облеклото, влагайки своето професионално умение, вкус и художествен усет, прибавя към това вече готово произведение и своето изкуство и умение да се облича. Тук се проявява неговият стил, ако, разбира се, си го е създал. „Тя има стил“ често пъти с възхищение казваме ние. Има, защото не копира слепото мода, без да е помислила да я приспособи към типа си, фигурата си, начина си на живот и т. н.

Ако модата тази година и търсенето на нов образ е утвърдила втления слуги и женствените детайли, пристъпи на романтичния стил, а вие сте спортистка, естествено, че ще бъдете смешна, ако облекчате рокля от воал с тесен корсаж, с рюшове, подчертана талия и развяна пола. На вашия тип и фигура, на вашата спортна походка подхождат повече панталон, костюм и дори за вечер по-скоро една класическа рокля тип „шенизета“.

Никога не се мъчете да се преправяте според модата. Това може да ви се удаде само веднаж или най-много два пъти, когато модният образ съвпадне с вашия тип. А от типа си не само не се опитвайте да бягате, а напротив, подчертайте го. Но знаете ли кой е вашият тип? Първо го установете. Разгледайте се основно, така както бихте гледали чужд човек, без да се опитвате да скривате пред себе си някои недостатъци. Напротив, ако ги знаете, ще правите по-малко грешки в облеклото си. Елегантната жена не бяга от себе си и се приема такава, каквато е. Тя не променя вида си с

всяка мода, а взема от модата само това, което подхожда на нейната индивидуалност, на нейния тип. Когато модата съвпадне с типа ви, толкова по-добре, но ако модата ви предлага нещо с удебелени пропорции, а фигурата ви е писка, по-добре си уийте палто, отколкото костюм. Костюмът винаги скъпява фигурата, защото у сече на две части. Модата сега предлага така наречения униформен стил, характерен с много детайли: лагони, платки, джобове с капаци, колани. Приятелката ви носи такъв костюм и й стои чудесно, потмалаява я. Обърнахте ли внимание обаче на спортната й фигура, на височината й, на типа й? Тя е от жените, които имат нещо момчешко в характера и поведението си. Тази мода е естествено, че й отива, но тя няма да отива на вас, ако сте женствена. Приятелката ви носи и пола над коленете, но вашите колени са по-едри — не ги показвайте. Никой няма да ви упрекне, че не сте модна.

Мария ЯВАШЕВА

ФИЛАТЕЛИЯ

ИЗВЪНРЕДНА ПОЩЕНСКА МАРКА

„МЕЖДУНАРОДНА ГОДИНА ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА“

Марката е от 20 стотинки — тъмносиня, небесносиня, златен бронз, с емблемата на ООН за Международната година за правата на човека.

Формат — 25 x 40 мм; хартия — бяла, гумирана, 100 на сто целулоза; техника на печатане — дълбок меден печат; тираж — 120 000 ктса; автор — заслужил художник Стефан Кънчев.

Футбол

В последната проверка: „Локомотив“ (ГО) — „Етър“ (ВТ) 0:2

Вчера на стадион „Д. Дюлеков“ в Горна Оряховица се състоя последната контролна среща на местния „Локомотив“. Хубаво е, че противникът бяха футболите на великотърновския „Етър“ — така и двата наши състава имаха възможност за сега преглед на силите в навечерието на футболния шампионат 1968/1969 година. Може би това бе и едно добро начало на взаимни гостувания, на обмяна на опит, за създаване дружески отношения между футболите от Горна Оряховица и Велико Търново. Че това е от изключителна полза за двете единадесетки, най-добре показва характерът на вчерашното състезание — общо взето играта бе приятелска, треперенията бяха възможност да включат в съставите почти всички единици от новото попълнение.

Руслото на равновесието, наме рило израз на почти равния брой

Ал. ТОШЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „В. Левски“ № 9. ТЕЛЕФОНИ: главен редактор 24-58; зам. главен редактор 25-28; отговорен секретар 63-12; отдели: „Партиен живот и пропаганда“ 23-08; „Икономически“ и „Селскостопански“ 25-27; „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; „Информация и кореспонденции“ 24-59; администрация 63-79; коректори и дежурен редактор 33-79; ТЕЛЕКС 022670.

ФПП „Димитър Найденов“ — Велико Търново

ИНДЕКС 21301